

virkende Kraft paa den Sag, der allerede har været til Behandling. Jeg maa altsaa gaa bort derfra, men jeg tænker dog, at den ærede Formand vil tillade mig at sige nogle enkelte Ord om, hvad jeg ikke fik Anledning til at svare den Dag, da Rigsdagsreferatet ikke forelaa. Det Eksempel af Rigsdagstidenden, hvori den højtærede Justitsministers Bemærkninger staa, er først forelagt her for en Time siden. Imidlertid skal jeg saa meget som muligt afholde mig fra at tale om den første Sag, skønt jeg dog forstod det saaledes, som at alle 4 Lovforslag vare til Forhandling, idet de jo gribe temmelig meget ind i hverandre.

Formanden: Jeg maa dog vedblivende gøre opmærksom paa, at det i Øjeblikket kun er det ene af de 4 Lovforslag, der foreligger til Behandling.

J. H. Jensen: Jeg skal ogsaa holde mig det efterrettelig, og naar jeg skal det, bliver jeg nødt til at afbryde, hvad jeg ellers vilde have sagt, og jeg skal afbryde med ganske faa Ord, idet jeg skal sige, at der er 4 Forlangender, som man kan komme med ogsaa ved dette foreliggende Lovforslag; nemlig med Hensyn til Ensartethed, med Hensyn til Forstaaelighed — for her tror jeg, vi have det Lovforslag, som er det mest uforstaaelige af dem alle 4 — med Hensyn til Prisen og med Hensyn til Bekvemmeligheden for Befolkningen. De Forlangender tror jeg ikke ligge helt uden for det Lovforslag, der her foreligger. Men da Formanden ikke ønsker, at man kommer for meget ind paa, hvad der er fremkommet de foregaaende Dage, skal jeg kun udtale, at jeg forstod det saaledes — og det ser jeg, at ogsaa Bladreferenter have forstaaet, og det bekræftes ved, hvad jeg har læst i Rigsdagstidende — at Justitsministeren mente, at disse Forlangender kun vilde kunne opfyldes, hvis vi indførte samme Retsformer som dem, de have i det lille Fyrstendømme Montenegro. Jeg kender ikke Forholdene i dette lille Fyrstendømme, men jeg har i min Barndom læst lidt derom, læst, at det er et Folk, som flere Gange paa Slagmarker har vist sin Tapperhed. Jeg mindes ogsaa, at jeg har læst, at der har været Fyrster der, som flere Gange have vist, at de forstode mere end at ryge paa deres Pibe, og have vist, at de gøre mere for Folket end at tildele dem Stokkeslag. Jeg kender, som sagt, ikke Retsforholdene i dette lille Fyrstendømme, men det er mu-

ligt, at de ere blevne noget mere ensartede, end de ere hos os og maaske ogsaa nok saa humane i mange Tilfælde som hos os. Mennaar jeg har stillet disse 4 almindelige Forlangender om saa nogenlunde og saa vidt mulig Ensartethed, om saa nogenlunde og saa vidt muligt Forstaaelighed, om saa nogenlunde Prisbillighed — for saa vidt det ikke bliver paa Bekostning af, hvad der gennemføres — og om saa nogenlunde Bekvemmelighed for Befolkningen, saa har jeg ikke ment, at det eneste, der var at gøre over for disse Forlangender, var at gøre dem latterlige. Det er muligt, at den højtærede Minister heller ikke vil gaa tilbage til disse Forlangender og udtale sig om dem, og det er ogsaa muligt, dersom han vil det — ja, jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl derom — at Svaret let vil kunne blive saaledes, at jeg for anden Gang bliver fuldstændig duperet. Men et trøster jeg mig alligevel med, og det er, at der ude i Befolkningen er ikke saa faa, som ikke kunne forstaa, at en saadan simpel Fordring om en saa vidt mulig billig og forstaaelig Retsorden over hele Landet, der er saa bekvem for Befolkningen som muligt, kun skal behandles paa den Maade, at den gøres latterlig,

Svend Høgsbro: Jeg er ganske enig med dem, der have udtalt, at der er ingen som helst Grund til at lade Behandlingen af Lovforslaget om den borgerlige Retspleje hvile for saa paa Forhaand at gennemføre et eller flere af de andre Lovforslag. I de 7 Aar, Kommissionen sad, og hvor vi her i Tinget vare saa temmelig ubekendte med, hvad der var Aarsag til, at Arbejdet trak saa længe ud, samtidig med, at vi sad og sukkede efter at faa begyndt paa Sagerne, havde vi jævnlig Anledning til at anraabe de vekslende Justitsministre om i alt Fald at fremlægge Forslag til Lov om Omændring af den kriminelle Retspleje, som vi havde nogen Grund til at tro ogsaa efter deres egne Udtalelser vare færdige fra Kommissionen. Men deri, at vi saaledes den Gang udtalte Ønsket om at faa den kriminelle Retspleje frem for sig, ligger selvfølgelig ikke, at vi nu, da de alle sammen ere lagte færdige for os, skulde ønske at skyde noget af Forslagene til Side. Det gør jeg i alt Fald ikke. Hvad i øvrigt angaar det foreliggende Lovforslag, vil jeg efter det Udgangspunkt, jeg i min første Tale under disse Sagers Behandling gjorde gældende, selvfølgelig saa meget mere tilraade, at man holder sig saa nær som muligt til det fore-